

EDUARD JUNYENT I SUBIRÀ

(Vic, 1901 - 1978)

Sacerdot, arxiver, historiador, arqueòleg i professor. Cursa els estudis eclesiàstics al seminari de Vic, viatja a Roma per ampliar coneixements d'arqueologia i als anys '40 es llicencia en Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona. Serà nomenat arxiver municipal i conservador titular del Museu Episcopal de Vic i exercirà de docent al seminari i en alguns col·legis de la ciutat. Membre de la Reial Acadèmia de la Història de Madrid, col·laborador esporàdic dels Jocs Florals de Cantonigros, fundador del Patronat d'Estudis Ausonencs, membre de la secció històrico-arqueològica de l'IEC des de 1958, i de l'Acadèmia de Bones Lletres, a més de Medalla d'Or de la Ciutat de Vic (1976); tots aquests càrrecs demostren la vinculació de Junyent amb la vida cultural del territori i especialment de la seva comarca. Es caracteritza per la publicació de treballs de divulgació relacionats amb la història de la comarca, l'art a l'Edat Mitjana, l'arqueologia, la religió, la literatura o el folklore, que publica en butlletins com el *Butlletí Centre Excursionista Colla de Gurb*, el *Butlletí de la Secció d'Exploradors del Centre Excursionista de Vich* i amb molta freqüència a la *Gazeta de Vich*, *Ausona* i *Ausa*. En l'àmbit literari destaca l'edició crítica que fa de l'*Atlàntida* (1946) de Verdaguer, en col·laboració amb Martí de Riquer, els poemes esparsos que publica en revistes de l'època i el llibre *Poesia: recull de poesies i cantates (1922-1926)* a cura de Maria-Mercè Miró, publicat el 2002.